

"Muvakkat lezzetten ziyade, muvakkat eleme tebessüm etmeli, hoş geldin demeli. Geçmiş lezâiz, ah vah dedirtir. Ah, müstetir bir elemin tercümanıdır. Geçmiş âlâm, oh dedirtir. O oh, muzmer bir lezzet ve nimetin muhbiridir." İzah eder misiniz?

"Muvakkat lezzetten ziyade, muvakkat eleme tebessüm etmeli, hoş geldin demeli. Geçmiş lezâiz, ah vah dedirtir. Ah, müstetir bir elemin tercümanıdır..."(1)

Gelip geçici lezzetleri takip edip arzu etmektense, çabuk geçen sıkıntı ve acılara tebessüm edip "*Hoş geldin!..*" demeli.

Çünkü gelip geçmiş o lezzeti hatırladığında kaybettiğin için bir ah, bir vah, bir tuh çekersin. Hatta o lezzeti kaybetmenin acısı lezzetin kendisinden daha pahalı düşebilir. Bu cihetle bakıldığında her lezzetin içinde gizli ve üstü örtülü bir "*kaybetme acısı*" yatmaktadır. Yani bir tadarsın bin ah çekersin.

Bir elma düşünün, elmanın dış kısmı çok güzel ve leziz ama merkezine vardığında çok acımtırak bir çürük diline bulaşıyor ve ağzının içi zehir gibi oluyor. Kendi kendine "*Bu elmaya hiç bulaşmasaydım.*" diyorsun çünkü o çürükten gelen kötü tat lezzeti unutturuyor.

"Geçmiş âlâm, oh dedirtir. O oh, muzmer bir lezzet ve nimetin muhbiridir."(2)

Geçmişte çekilen sıkıntı ve kederler ise, hatırlandıkça aksine insana oh çektirir. Çünkü acının bitişi lezzet iken, lezzetin bitişi ise acıdır. Yani geçmişte çektiğin bir sıkıntının ağırlığı, acısı, sıkıntısı gitmiş yerine sevabı ve lezzeti gelmiş. Üstelik çekilen o sıkıntı insanı hem manen olgunlaştırmış hem de ahiretteki derecesini arttırmış. Lezzette durum tersinedir, bir de bu lezzet gayrimeşru ise, yandı gülüm keten helva.

Her bela ve sıkıntı bir nimetin bir güzelliğın de habercisidir. Çünkü Allah kullarına karşı pek merhametli ve affedici olduğu için, her zahmetten

sonra bir rahmet gönderir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Hakikat Çekirdekleri: 90.](#)

(2) bk. [age.](#)